

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/8003.**

Benyújtás dátuma: **2024-04-02 22:40**

Parlex azonosító: **2LBYBLMM0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Dr. Navracsics Tibor, közigazgatási és területfejlesztési miniszter**

Törvényjavaslat címe: **Egyes anyakönyvezéssel összefüggő törvények módosításáról**

A Kormány nevében benyújtom az egyes anyakönyvezéssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

2024. évi törvény

egyes anyakönyvezéssel összefüggő törvények módosításáról

1. Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosítása

1. §

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.) 3. § p) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„p) *családi név korrekciója*: az 1953. január 1-jén hatályba lépett, a kötőjel kötelező használatával és megkülönböztető betűjel eltörlésével, valamint az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnévvel kapcsolatos rendelkezések következtében, továbbá az anyakönyvbe korábban bejegyzett ä betű és az annak mellőzése miatt kialakult névviselés rendezése,”

2. §

Az At. 43. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Elhalt magyar állampolgár esetén, amennyiben a születési anyakönyvi bejegyzése vagy a házassági anyakönyvi bejegyzése, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás adatai a születési név tekintetében eltérnek, az elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzés során úgy kell eljárni, mintha számára korábban névváltoztatást engedélyeztek volna. A születési nevet, illetve a házassági nevet érintő adatváltozás időpontja ilyen esetben megegyezik a házasságkötés időpontjával, vagy ennek hiányában a haláleset időpontjával.

(4) Az elhalt magyar állampolgár házastársa vagy leszármazója kérelmezheti, hogy az elektronikus anyakönyvbe bejegyzett adatokat az elhalt személy születését nyilvántartó anyakönyvvezető a (3) bekezdés rendelkezései alapján vizsgálja felül. A születést nyilvántartó anyakönyvvezető az adatváltozás anyakönyvbe történő bejegyzésével egyidejűleg az adatváltozásról haladéktalanul értesíti az elhalt személy házasságát, továbbá a halálesetét nyilvántartó anyakönyvvezetőt.

(5) Amennyiben az elhalt magyar állampolgár külföldön történt születését a Magyarországon őrzött papír alapú anyakönyv nem tartalmazza, az elhalt magyar állampolgár születési nevét a házassági anyakönyvi bejegyzése, ennek hiányában a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás vagy – azon személy esetében, akinek az adatait a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás sem tartalmazza – a magyar útlevél igazolja.”

3. §

Az At. a következő 44/B. §-sal egészül ki:

„44/B. §

(1) Annak a magyar állampolgárnak, akinek a születési anyakönyvi bejegyzésében és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő születési családi neve vagy utóneve eltér, és a személyazonosságot igazoló hatósági igazolványa alapján megállapítható, hogy a nevét a kért formában használta, kérelmére az anyakönyvv vezető a születési nevét érintő adatváltozást az elektronikus anyakönyvbe bejegyzi.

(2) A szülő családi nevének változtatása a szülő családi nevét viselő kiskorú gyermek családi nevére is kiterjed.

(3) Ha a kérelmező nevét a házastársa házassági névként viseli, az adatváltozás hatálya rá is kiterjed.”

4. §

Az At. 45. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elektronikus anyakönyvbe magyar állampolgárnak – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – két utónevet lehet bejegyezni. Annak a magyar állampolgárnak, akinek a papír alapú születési anyakönyvi bejegyzése kettőnél több utónevet tartalmaz, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő egy vagy két utónevet kell bejegyezni. Annak a magyar állampolgárnak, akinek az adatait a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás nem tartalmazza, írásban nyilatkoznia kell, hogy melyik két utónevét vagy kizárólagosan melyik utónevét kívánja viselni.”

5. §

Az At. 45. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Elhalt magyar állampolgár esetén, ha a születési anyakönyvi bejegyzése kettőnél több utónevet tartalmaz, az elhalt személy 1953. január 1-je után kötött házassága esetén a házassági anyakönyvi bejegyzésében, ennek hiányában a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványában szereplő egy vagy két utónevet kell az elektronikus anyakönyvbe bejegyezni.”

6. §

Az At. 55. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az „ä” betű helyett eltérő betűvel bejegyzett születési családi nevet, házassági nevet viselő személy családi név korrekciójára irányuló eljárásban kérheti a saját vagy az egyenesági felmenője születési anyakönyvi bejegyzésébe bejegyzett „ä” betű bejegyzését. Az elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzést megelőzően, az anyakönyvv vezető erre irányuló felhívásának kézhezvételétől számított tizenöt napon belül az érintett nyilatkozatával kérheti családi nevének korrekcióját. Ha az érintett úgy nyilatkozik, hogy az anyakönyvbe korábban bejegyzett ä betűt tartalmazó családi nevet nem kívánja viselni, vagy nem tesz nyilatkozatot, az ä betű anyakönyvbe történő bejegyzését mellőzni kell. A családi név korrekciója iránti eljárás a határidő lejártát követően is bármikor kérelmezhető.

(1b) Az (1a) bekezdéstől eltérően az anyakönyvv vezető mellőzi a nyilatkozattételre történő felhívást, amennyiben az érintett személy személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett családi neve tartalmazza az ä betűt. Az anyakönyvv vezető ebben az esetben hivatalból, a személyiadat- és

lakcímnnyilvántartás által igazolt adattal jegyzi be a családi név korrekcióját.”

7. §

Az At. 68. §-a a következő (3) és (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Elhalt magyar állampolgár külföldön történt születésének vagy házasságkötésének a hazai anyakönyvezése során a születési nevet, valamint a házassági nevet – nyilatkozat hiányában – a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban nyilvántartott adattal kell bejegyezni az anyakönyvbe.

(3a) Az elhalt magyar állampolgár házastársa vagy leszármazója kérelmezheti, hogy az elektronikus anyakönyvbe bejegyzett adatokat az anyakönyvi szerv a (3) bekezdés rendelkezései alapján vizsgálja felül. Az anyakönyvi szerv az adatjavítás anyakönyvbe történő bejegyzésével egyidejűleg az adatjavításról haladéktalanul értesíti az elhalt személy házasságát, továbbá a halálesetét nyilvántartó anyakönyvvezetőt.”

8. §

Az At. 69/B. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Amennyiben az érintett születési anyakönyvi bejegyzése vagy a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás az anyjának születési családi és utónevét az elhalt anyja születési anyakönyvi bejegyzésétől eltérő adatokkal tartalmazza, az érintett kérelmezheti, hogy az anyja nevét a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás vagy a személyazonosító igazolványa által igazolt adattal jegyezzék be.”

9. §

Az At. 89. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az anyakönyvi szerv, valamint a hazai anyakönyvezés végzésére kijelölt anyakönyvi szerv az 1980. december 31-ig vezetett anyakönyvben található bejegyzés lezárásáról a bejegyzés folyószámának és az anyakönyv azonosító adatainak továbbításával, papíralapú anyakönyvenkénti bontásban évente, március hó utolsó napjáig az illetékes közlevéltárat az elektronikus anyakönyvi nyilvántartás informatikai rendszeréből kiállított jegyzékekkel értesíti.”

10. §

Az At. 93/A. § (1)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az anyakönyvek,

- a) halotti anyakönyv esetében az anyakönyv keletkezési évét követő harminc év,
- b) születési anyakönyv esetében az anyakönyv keletkezési évét követő százöt év,
- c) házassági anyakönyv esetében az anyakönyv keletkezési évét követő nyolcvanhat év után válnak bárki számára kutathatóvá.

(2) Az anyakönyv keletkezési évének az anyakönyv lezárásának évét kell tekinteni.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott védelmi idő lejártá előtt is jogosult az anyakönyvi bejegyzés megismerésére

- a) a kutató a saját bejegyzése tekintetében, vagy
- b) ha ahhoz az érintett, az érintett halálát követően leszármazója, leszármazó hiányában bármely, a Polgári Törvénykönyv szerinti hozzátartozója, hozzátartozó hiányában más örököse írásban hozzájárult.

(4) Különleges adatok az anyakönyv kutatása során személyazonosításra alkalmas módon nem rögzíthetők és nem használhatók fel az érintett halálát követő 60 éven belül, kivéve, ha

- a) a kutatás az (5) bekezdésben foglalt módon tudományos célból történik, vagy
- b) az adat rögzítésére az érintett, annak halálát követően bármely örököse, a Polgári Törvénykönyv szerinti közeli hozzátartozója által, illetve az általuk erre felhatalmazott személy által kerül sor.”

11. §

Az At. 101/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvénynek az egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló 2023. évi XXI. törvénnyel megállapított 69/D. § (1) bekezdés i) pontjára figyelemmel az elektronikus anyakönyvbe, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett adatokat 2026. június 1-jéig a házasságot nyilvántartó anyakönyvvezető köteles felülvizsgálni és a házasság megszűnését követő adatváltozást hivatalból bejegyezni.”

12. §

Az At.

- a) 51. § (2) bekezdésében a „három évig” szövegrész helyébe az „a levéltári átadásig” szöveg,
 - b) 61. § (3) bekezdés c) pontjában az „adatokat, valamint” szövegrész helyébe az „adatokat.” szöveg,
 - c) 63. § (5) bekezdésében az „elhunyt” szövegrészek helyébe az „elhalt” szöveg,
 - d) 69/J. §-ában a „három évig” szövegrész helyébe az „a levéltári átadásig” szöveg,
 - e) 81/D. § (6) bekezdésében a „10” szövegrész helyébe a „7a” szöveg,
 - f) 82. § (2) bekezdésében az „ellenkező bizonyításáig” szövegrész helyébe az „e törvényben foglalt eltérő rendelkezés hiányában, ellenkező bizonyításig” szöveg
- lép.

2. Az egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló 2023. évi XXI. törvény módosítása

13. §

Az egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló 2023. évi XXI. törvény (a továbbiakban: 2023. évi XXI. törvény) 49. § (6) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A 32. § (3) bekezdése és a 9. alcím 2025. január 1-jén lép hatályba.

(7) A 21. §, a 25. §, a 29. § (2) bekezdése, a 30. §, a 32. § (2) bekezdése és a 33. § 2025. június 1-jén lép hatályba.”

3. Záró rendelkezések

14. §

Nem lép hatályba a 2023. évi XXI. törvény 21. §-a és 33. §-a.

15. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

(2) A 11. § és a 14. § 2025. június 1-jén lép hatályba.

Általános indokolás

A papír alapú anyakönyvezést 2014. július 1. napjától felváltotta az elektronikus anyakönyv, amelynek bevezetése hatalmas lépést jelentett az akkor közel 120 éves múltra visszatekintő állami anyakönyvezés történetében. Az elektronikus anyakönyv a korábban a településeken anyakönyvi eseményenként (születés, házasság, bejegyzett élettársi kapcsolat, haláleset) elkülönítve, papír alapon vezetett anyakönyveket váltotta fel egy országosan egységes elektronikus adatbázissal. A 2014. július 1-jét követően történt anyakönyvi események anyakönyvezése már az elektronikus anyakönyvben történik. Ezzel párhuzamosan az anyakönyvvezetők folyamatosan rögzítik a korábbi anyakönyvi események adatait is.

A papír alapon vezetett anyakönyvhöz képest az elektronikus anyakönyv fő szemléletváltását az eseményközpontú, területileg széttagolt nyilvántartást felváltó országosan vezetett személyközpontú nyilvántartás kialakítása jelentette. Mindez az elektronikus anyakönyvben a személyekhez rendelt egyedi elektronikus anyakönyvi azonosítóban nyilvánul meg. Az elektronikus anyakönyvben biztosítani kell, hogy minden személynek csak egy egyedi azonosítója legyen, ami ennek köszönhetően a papír alapú anyakönyvhöz képest fokozottabban képes biztosítani az egy személyhez tartozó adatok koherenciáját és közhitelességét.

Az elektronikus anyakönyv bevezetése óta – tekintettel arra, hogy egyre több bejegyzés kerül rögzítésre – folyamatosan derül fény olyan esetekre, amikor egy személyt érintően a papír alapú anyakönyvbe bejegyzett adatokban (például saját születési anyakönyvi bejegyzése és a házassági anyakönyvi bejegyzése között, vagy a saját születési anyakönyvi bejegyzése és a gyermeke születési anyakönyvi bejegyzése között) eltérés mutatkozik, vagy az anyakönyvbe és a személyiadat- és lakcímnyilvántartásba bejegyzett adatok között áll fenn adateltérés.

A törvényjavaslat a gyakorlatban felmerült helyzetek azonosítása alapján javaslatot tesz az érintett esetek gyorsabb és méltányosabb kezeléséhez szükséges jogszabály-módosítások elfogadására.

A törvényjavaslat másik kifejezett célja a közlevéltárban őrzött anyakönyvi másodpéldányok kutatásának elősegítése a védelmi idők felülvizsgálatával, illetve a személyes adatok védelméhez fűződő jogok figyelembe vételével. Az érintett személyétől való függetlenítés révén számos év felszabadul a kutatók számára, valamint teljes anyakönyvek adatvédelmi incidens és aggály nélkül szolgáltatottá válnak a kutatók számára. A javaslat általános célja a családtörténeti kutatások végzésének megkönnyítése, a családtörténet-kutatók számára leginkább releváns adatokat tartalmazó állami anyakönyvek kutatásának minél szélesebb körben történő biztosítása, a személyes adatok védelmére vonatkozó előírások egyidejű betartásával.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, és a Magyar

Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Részletes indokolás

1. §

A módosítás a papír alapú anyakönyvbe korábban bejegyzett „ä” betű kezelését és a családi névviselés rendezését bevonja a családi név korrekciójára irányuló eljárásba, tekintettel arra, hogy a papír alapon vezetett anyakönyvbe korábban bejegyzett „ä” helyett sok esetben a, á, e, é betűket jegyezték be. A módosítás a 44 betűs magyar ábécé mellett az „ä” elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzését a nemzetiségi névviselésen túlmutatóan is biztosítani kívánja.

2. §

Az érintett elhalálozását követően a névviselését érintő személyes jognyilatkozat megtételére már nincs lehetőség. Tekintve, hogy az anyakönyv és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás közötti adateltérés leggyakrabban a felmenő vagy házastárs elhalálozásakor derül ki, így a módosítás azt hivatott biztosítani, hogy az elhunyt személy által az életében használt neve elismerhető legyen. A módosítással a túlélő házastársak esetén a házassági névváltoztatási eljárás kezdeményezése is kiváltható.

Főszabály szerint a születési nevet az érintett születési anyakönyvi bejegyzése igazolja. Előfordulnak ugyanakkor olyan esetek, amikor a magyar állampolgár születése a Magyarországon őrzött állami anyakönyvben nem szerepel, így esetükben kiegészítő szabályozás megalkotása szükséges, miszerint a születési nevet ilyen esetben a házassági anyakönyvi bejegyzés, ennek hiányában a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás igazolja.

3. §

Az elektronikus anyakönyv bevezetése óta a nyilvántartás személyközpontúságából következően egyre több névviselést érintő adateltérésre derül fény. Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény (a továbbiakban: At.) megszűnt házasság esetén a házassági nevet érintően már korábban megteremtette annak a lehetőségét, hogy formális névváltoztatás engedélyezése nélkül is az anyakönyvvezető saját hatáskörben eljárhat ilyen esetekben. Az At. módosítása az anyakönyv, valamint a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás közötti adateltérés esetén – az eljárások egyszerűsítése és gyorsítása érdekében – ugyanezt a lehetőséget kívánja a születési név esetében is biztosítani. A módosítás a családi nevet és az utónevet érintő adateltérésekre – annak okától függetlenül – általánosan kiterjed.

4-5. §

A korábban a papír alapú anyakönyvbe bejegyzett több utónév miatt indokolt az elektronikus anyakönyvbe bejegyzendő adatok megállapítása érdekében alkalmazott kiegészítő szabályok pontosítása, illetve egyszerűsítése.

6. §

A módosítás a papír alapú anyakönyvbe korábban bejegyzett „ä” betű kezelését és a családi névviselés rendezését bevonja a családi név korrekciójára irányuló eljárásba, tekintettel arra, hogy a papír alapon vezetett anyakönyvbe korábban bejegyzett „ä” helyett sok esetben a, á, e, é betűket jegyezték be. A módosítás a 44 betűs magyar ábécé mellett az „ä” elektronikus anyakönyvbe történő bejegyzését a nemzetiségi névviselésen túlmutatóan is biztosítani kívánja.

7. §

A magyar állampolgár a születésének hazai anyakönyvezése során kérheti utónevének a külföldi anyakönyvi okiratban szereplő utónévnek megfelelő magyar utónévre történő átírását. Ezen kívül a hazai anyakönyvezés során a magyar állampolgár utónév-módosítást is kérelmezhet. Amennyiben a születés anyakönyvezése az érintett személy életében nem történt meg, a névviselést érintő személyes nyilatkozat hiányában már nem rendezhető a helyzet. A módosítás erre az esetre nézve kiegészítő rendelkezéseket állapít meg. Eszerint, amennyiben az érintett személy külföldön történt születése, házassága nem szerepelt korábban a magyar állami anyakönyvben és az érintett személy elhunyt, akkor a leszármazó által benyújtott kérelem esetén a hazai anyakönyvezés során a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásba bejegyzett névadatot kell figyelembe venni. A szabályozandó esetben az anyakönyv és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás viszonya „megfordul”.

A módosítás az e törvénnyel megállapított 68. § (3) bekezdés alkalmazását méltányosságból lehetővé kívánja tenni az elhunyt személy házastársa vagy leszármazója kezdeményezésére is.

8. §

A születési anyakönyvi bejegyzésben az anyja neve adat származékos adat, az anya születési családi és utónevét elsősorban a saját születési anyakönyvi bejegyzése igazolja. Az anya családi nevét érintő adateltérés az érintett személy természetes személyazonosító adatai közül az anyja neve adatra is hatással van. Az anya elhalálása esetén az érintett személynek nem áll rendelkezésre jogi megoldás, amely elkerülhetővé tenné, hogy az okmányainak a teljes cseréjét kelljen kezdeményeznie. A módosítás lehetőséget nyújt arra, hogy az anyja neve adatot az érintett személy személyiadat- és lakcímnnyilvántartás által vagy a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványa által igazolt adattal jegyezzék be.

9. §

A levéltárban őrzött anyakönyvi másodpéldányok hitelessége a családfakutatásban betöltött jelentős szerepük mellett az anyakönyvezési feladatok ellátásának részletes szabályairól szóló 429/2017. (XII. 20.) Korm. rendelet 3. melléklet 15. pontja alapján adatbiztonsági szempontból is alapvető

követelmény. Emellett az elektronikusan kezelt adatok védelme érdekében is indokolt, hogy az anyakönyvvezetőnél található anyakönyvek adattartalma, így a lezárás ténye a levéltár számára is ismert legyen, így a naprakész információk a levéltári iratanyag részeként elérhetőek és visszakövethetőek maradnak.

10. §

A hazai közlevéltárakban őrzött állami anyakönyvi másodpéldányok kutatására vonatkozó rendelkezéseket az At. 93/A. §-93/B. § tartalmazzák, amelyek szerint az anyakönyvbe bejegyzett adatok az érintett halálozási évét követő harminc év, ha a halálozás éve nem ismert, az érintett születésétől számított száz év, vagy – ha az későbbi – a bejegyzés keletkezésétől számított hetvenöt év, ha pedig sem a születés, sem a halálozás időpontja nem ismert, a bejegyzés keletkezésétől számított hetvenöt év után válnak bárki számára kutathatóvá. A jelenlegi levéltári gyakorlat alapján a születési anyakönyvek kutatása 130 év, a házassági anyakönyvek kutatása 86 év után lehetséges, míg a halotti anyakönyvek esetében az At. szerinti védelmi időt követi, amelynek okai elsősorban az utólagos bejegyzések, valamint az, hogy az At. adatok kutatásáról rendelkezik, így az anyakönyv kutatásakor figyelemmel kell lenni valamennyi anyakönyvben szereplő személy adatainak védelmére.

A hazai közlevéltáraknak nincs lehetősége arra, hogy az utólagos bejegyzéseket, az anyakönyvbe bejegyzett személyek halálozását minden anyakönyv esetében bejegyzésenként külön vizsgálják, így indokolt a jogszabályhely módosítása úgy, hogy a személyes adatok védelme a tudományos kutatáshoz fűződő jogok érvényesülése mellett valósuljon meg. Ennek érdekében a módosítás olyan szabályozás megállapítására tesz javaslatot, amely nem az érintett halálozásától, születésétől vagy az anyakönyvi bejegyzés keletkezésétől számítja a védelmi időket, hanem szigorú védelmi idők mellett kizárja, hogy élő ember személyes adatai az érintett vagy halála esetén hozzátartozói beleegyezése nélkül nyilvánosságra kerüljenek. A módosítás eredményeként teljes anyakönyvek kutatása történhet meg adatvédelmi aggály nélkül. A javaslat rögzíti, hogy az anyakönyv keletkezési évének a lezárás évét kell tekinteni.

A védelmi idők lejáratára előtörténő kutatás szabályainak módosításának oka, hogy egy anyakönyvi bejegyzés megismerése valójában nem levéltári kutatás, hanem egyedi adatról történő tájékoztatás, amelyre a közokiratokról, közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Ltv.) alapján lehetősége van valamennyi állampolgárnak. Emellett a kizárólag személyes adatot tartalmazó anyakönyvek esetében nem értelmezhető az anonimizálás gyakorlata.

Az At. 93/A. § (4) pontja szerint különleges adatok az anyakönyv kutatása során személyazonosításra alkalmas módon nem rögzíthetők és nem használhatók fel, kivéve, ha az érintett vagy az érintett halálát követően leszármazója ahhoz hozzájárult, vagy a kutatást ő végzi. Ez azonban a levéltári kutatásokat tudományos kutatóként végzők számára azt jelenti, hogy egy anyakönyvben szereplő különleges adatot (pl. vallási hovatartozást, halál okát) bár megismerheti, de fel nem használhatja akár további – 1895 előtti egyházi anyakönyvekben történő – kutatások végzésére. A javaslat a személyes adatok védelmével összhangban, a halálozást követő 60 év

elteltével engedélyezné ezen adatok felhasználását.

11. §

Az elektronikus anyakönyv fejlesztésére tekintettel a módosítással érintett rendelkezések későbbi hatályba léptetése indokolt.

12. §

A szövegcsérés rendelkezések szövegpontosítást és jogtechnikai korrekciót tartalmaznak.

13. §

Az elektronikus anyakönyv fejlesztésére tekintettel a módosítással érintett rendelkezések későbbi hatályba léptetése indokolt.

14. §

Az At. 44/B. §-a és a 101/A. § (2) bekezdése eltérő szöveggel lép hatályba, így arról szükséges rendelkezni, hogy az egyes törvényeknek a közigazgatás fejlesztésével összefüggő módosításáról szóló 2023. évi XXI. törvény 21. §-a és a 33. §-a nem lép hatályba.

Az elektronikus anyakönyv fejlesztésére tekintettel a módosítással érintett rendelkezések későbbi hatályba léptetése indokolt.

15. §

Hatályba léptető rendelkezés.